

כמדינה

גם היה זה בדיוק מה שחיים צדוק רצה לדבר עם מנהל משרדו. אך תוכן השיחה הדהים את צדוק: השר הודיע לו, כי הסכים לקבל את ההתפטרות שאותה הגיש צדוק לפני הבחירות, ואשר אותה הספיק מאז לשכוח.

היו אלה, למעשה, פיטורין. האיש, שבימשך שמונה שנים עמד בראש המנגנון של המשרד הכלכלי העצום, נאלץ, ללא אזהרה מוקדמת, לפנות את מקומו לדוד גולן, שהובא לשם כך במיוחד ממשרד החוץ.

נאמנות לעזר. כאשר עזב פינחס ספיר את משרד המיסחר והתעשייה, כדי להתמסר בלעדית למשרד האוצר, הוא העמיד תנאי: שהמנכ"ל צדוק ימשיך לכהן בתפקידו. היו לכן שתי סיבות עיקריות: הוא רצה שצדוק ימשיך בביצוע המדיניות שגיבשו יחדיו, והוא רצה להפגין כי אינו מסקיר את עוזרו הנאמן.

נאמנות הדדית זו היפגנה לעתים קרובות — ולא תמיד על רקע חיובי. לפני שבע

(המשך מעמוד 9)

הרשימה לסגן-שר, היה זה יהודה שער, איש העובד הציני ועסקן בהסתדרות. ללא כהונה ממלכתית נשארו: שלושת חברי הפלג האזרחי של המפלגה בכנסת.

פנים ישנות בחדרה

הסערה הליברלית-העצמאית היתה גלויה (ראה לעיל). הסערה במפ"ם היתה, כדרכה, שקטה וסמויה. אך גם היא היתה חמורה. הסיבה לסערה: בחירת ישראל ברזילי ומרכזי בנוסב לממשלה, אף ששניהם לא נבחרו לכנסת.

פנים חדשות. אי-בחירת ברזילי ובני טוב לכנסת לא היתה מיקרית.

שני אנשי-הצמרת החתיקים הופיעו בי מקומות ראשונים ברשימת-המועמדים שי הוכנה עלידי ההנהגה. אולם כשהגיעה הרשימה למועצת המפלגה, לשם אישור, התחוללה הפיכה. חברי המועצה סטרו על לחי ההנהגה החתיקה, שינו את הרשימה בניגוד לרצונה. הם העלו למקום שלישי את ויקי טור שמיטוב, למקום תשיעי את יעקב ריפתיין. את בנוסב וברזילי הם הוציאו בכלל מן המקומות הראליים. הסיבה: הרצון להכניס פנים חדשות לכנסת, ומילא גם לממשלה.

כאשר נכשלה מפ"ם בבחירות, ורק שמור נה מאנשיה נכנסו לכנסת, היו שלושה מהם ח"כים חדשים: מאיר פלד, שלמה רוזן ויהודה ארני. ריפתיין, שהיה במקום התשיעי, לא נכנס.

בשקט יברטינה. כשהחלו הדיונים הקואליציוניים, סברו רבים במפלגה כי שרי מפ"ם בממשלה הבאה יהיו אותם שזכו באימון מחברי-הרשימה. המיעדים שנואו סבירים: ויקטור שמיטוב כשר השרי כון, שלמה רוזן כשר החקלאות אי-חברי.

במקרה זה יכול היה אחד משני אלה להתפטר מהכנסת, לפנות מקום בה ליעקב ריפתיין.

אולם ההנהגה החליטה אחרת. היא עקפה פשוט את רשימת המפלגה לכנסת, שנקבעה למורת רוחה.

ברזילי ובנוסב הפכו שוב לשרים. חברי המועצה, שהדיחו אותם מן הרשימה לכנסת, יכלו לרטון רק בשקט ובחוסר-אונים. ה"קולטבינות הרעיונית מנעה כל תגובה אחרת.

ציונות

דעת יחיד

את נאומו בכנסת, בויכוח-הכללי לאחר הצגת הממשלה החדשה, ניצל דויד בן-גוריון כדי להשמיע מספר הערות על ההסתדרות הציונית. לדעתו, והו כלי-ידיו ומסד שאבד עליו הכלל. הוא לעג ל"ציוניסטים" ושפך את עצמו על כל מי שנותן יד להסתדרות זו, שלדעתו "אין לה כיום זכות-קיום — לא מעשית ולא מוסרית".

מטרתו האמיתית של הביקור. הופעת בן-גוריון לא הפתיעה. הכל יודעים את דעתו על נחום גולדמן ועל "מה שקרוי בימינו ההסתדרות הציונית". ההפעה נפלה רק כמחצית השעה אחרי שדויד בן-גוריון סיים את נאומו במליאת-הכנסת. שם משרדי הסוכנות היהודית בירושלים, שם שוכנים גם משרדי ההסתדרות הציונית, שנגדה כיוון בן-גוריון את חציו, נכנסה משלחת של אנשי רפ"י. היא כללה את חברי הכנסת שמעון פרס, מתילדה גז, מרדכי סורקס ויוסף יורצאלי. המשלחת צעדה ישר לעבר חדרו של הנשיא, ד"ר נחום גולדמן.

"מה?" תמה גולדמן, "באתם לספר לי מה שבן-גוריון אמר היום בכנסת? כבר סיפרו לי זאת לפני דקות אחדות". חברי משלחת רפ"י נבוכו, אך לא ויתרו על מטרת ביקורם: "באנו לתבוע כי נציג של רפ"י יצורף להנהלת התנועה הציונית. לאחר שנציג מא"י יאנם מייצגים אותנו עוד". הסבירו.

נחום גולדמן היתה רק שאלה אחת. "האם אתם תובעים זאת גם בשם בן-גוריון?" שאל.

מנגנון

צדוק תשלו אכלו

ההזמנה לבקר בבית השר באפקה לא בישרה רעות. מנכ"ל משרד המיסחר והתעשייה מכאל צדוק הניח, כי ידובר כי תוכניות השר, לאחר כינון הממשלה, ואי-

לראשונה בישראל!

בואו לרקוד

ב"היכל הריקוד"

גני התערוכה — יריד המזרח

המורים "סמי ובנו"

ילמדו את הריקודים החדשים
וולי — בולי — האלי גאלי
סירטאקי — ועוד...

החל ממוצ"ש 22 בינואר 1966 בכל
מוצאי שבת עם תזמורת ריקודים
(משקה ראשון 4 ל"י)

כל יום רביעי בנוסה דיסקוטק
(משקה ראשון 3 ל"י)

הכניסה חפשית

הכניסה להיכל הריקוד

דרך מסעדת "גן אור"

תגלית חדשה של פאול הודסון

חיפה, 15. שמה של החיפאית החמודה שבתמונה הוא זיוה גורן. היא בוגרת בית-ספר "עמל", שחינוך מצוינות ובעלת סופרן צלול ורך. בשנה הבאה תמלא תפקיד ראשי בסרט "חור מות עכו" שיופץ בחוליווד על-ידי המפיק הנודע פאול הודסון. "פגשתי את פאול בקפה סיני ב"חיפה", מספרת זיוה. "הוא הציע לי סיגריה קנט. התבוננתי ואמרתי: 'זהו זה, את בדיוק הטיפוס הדרוש לי בשביל הסרט הבא שלי. התנועה הי זאת שבה את מקרבת את סיגריה קנט אל שפתיך, יש בה מן החן והאצילות של התאמת סיגריה קנט רבת-רושם לחיננית שכמותך". נהניתי מן המחמאה, אומרת זיוה. "ר"ייתי נחת עוד יותר מסיגריה קנט".

הנך רשאי לנהוג
במכוניות מרוץ
ללא רישיון

בשפת התערוכה
הפתוח כל יום
מ"ע עד חצות

"קארטינג"
הספורט שכבש את כל
אירופה.

אוטובוסים: 22, 27, 28, 42

צילום והסרטה
קולורית
ח"א רח אבן גבירול 66
טל. 231666

מכוונת הקרנה עם קול
ELIMIGS — 8 מ"מ
במחירים נוחים.
(עם אפשרות החלפה של
המכשיר חישון).

גם ביום וגם בלילה

גם ביום שמש וגם ביום גשם,
תוכל לצלם באם תקנה אצל
פוטו-ברנר מכשיר-בזק אלקטרוני.
סרטים מיוחדים לצילומי-חדר.
מכשירי הקרנה לשקופיות מכל
הסוגים.

— העתקת מסמכים —

פוטו-ברנר
חיפה, רחוב החלוצ 31

בעיות ולבטים
בחייה מין

מאת
הד"ר מרדכי זידמן
הוצאת רשפים.
למכירה בחנויות
הספרים הנדולות

מתפטר צדוק

לא תמיד על רקע חיובי

שנים, למשל, התריע מבקר המדינה המנוח זיגפריד מוזס על תופעות חמורות בענף היהלומים, אשר בפיקוחו של משרד ה"מיסחר והתעשייה. כאשר הסתבר, כי האחריות רבצה על שכמו של צדוק, יצא ספיר להגן עליו. הוא עשה זאת בדרך האופיינית לו, ושיגר שליחים לכמה עתונאים, הציע להם לפרסם מאמרים על פגמים במשרד מבקר המדינה עצמו. ליתר דיוק: איך מבזבזים שליחי המשרד את כספי הציבור על נסיעות לחו"ל, במקום להסתפק במימי צאי הנספחים המיוחדים בכל שגרירות.

פרשת היהלומים הסתעפה, התפתחה לי שערוריה בינלאומית, אך מעמדו של צדוק לא נפגע. הוא לא נפגע גם כאשר הוסחה נגדו ביקורת על טיפולו במשק הרכבת המכוניות בארץ.

ביר רמיה. חיים צדוק לא שינה דבר במשרד, כאשר התמנה לעמוד בראשו. אולם היה ברור, כי אחרי הבחירות ימנה אנשים המקובלים עליו במקום כמה מאנשי ספיר. המועמד הראשון לסילוק היה צדוק. כי בימי ספיר התרגל צדוק לשלוט ביד רמה על כל ענפי המשק, פרט לתעשייה, אותה ראה ספיר כאחוזתו הפרטית. צדוק דרש לעצמו את סמכויות ההכרעה, הצר בכך את צעדיו של צדוק.

במשרד החלו מתלחשים על התנגשויות בין גישותיהם של השניים. מיפעלים שזכו קודם לכן לחסדיו של צדוק הפכו בן-לילה נטולי-יחס. ואילו מיפעלים שקודם לכן סבלו מיחס עויין זכו עתה לטיפול מיוחד.

(המשך בעמוד 17)